

بررسی ساختار و ویژگی‌های نگاشت‌های هم‌پیوسته

پوهنیار محمد اصغر انوری

عضو کادر علمی دانشکده تعلیم و تربیه دانشگاه بلخ

Asghar.anwari55@gmail.com

چکیده

مفهوم همگی در اواخر قرن نوزدهم توسط ریاضیدانان ایتالیایی سزار آرزلا و جیولو آسکولی معرفی شد. در سال (۱۸۸۳) آسکولی شرایط کافی برای فشردگی را بیان و آلود در سال (۱۸۹۵) شرایط لازم و اولین نتیجه آن را ارائه داد. این پژوهش به بیان قضیه‌ها و مفاهیم مرتبط با نگاشت‌های همه، (ویژگی‌های نگاشت‌های همپیوسته، ساختار نگاشت‌های همپیوسته، نتایج نگاشت‌های همپیوسته و گراف نگاشت‌های همپیوسته) می‌پردازیم.

کلیدواژه: نگاشت همپیوست، توابع همپیوسته، گراف‌های متناهی

ویژگی نگاشت های همپیوسته

فرض کنید (X, d) فضای متریک و $f: X \rightarrow X$ تابعی پیوسته باشد. فرض کنید $V \subset X$ و $r > 0$ همسایگی بسته شامل V به شعاع $r > 0$ عبارت از $B(V, r) = \{y \in X: d(y, V) \leq r\}$ که در آن

$$d(y, V) = \inf\{d(x, v): v \in V\}$$

مجموعه تکراری های x تحت f را به صورت $O(x, f) = \{f^n(x): n = 0, \dots, N\}$ و مجموعه نقاط ω -حد تحت f را $\omega(x, f) = \bigcap_{n=1}^{\infty} \overline{O(f^n(x), f)}$ تعریف میکنیم.

نقطه x را نقطه غیر سرگردان f گوئیم اگر برای $m = m_\varepsilon \in N, \varepsilon > 0$ موجود باشد که $f^m(B(x, \varepsilon)) \cap B(x, \varepsilon) \neq \emptyset$ نقطه x تقریباً متناوب است اگر برای $m = m_\varepsilon \in N, \varepsilon > 0$ موجود باشد که $d(x, \{f^{n+i}(x): i = 0, \dots, N\}) = n \in N$ مجموعه نقاط غیر سرگردان f را با $\Omega(f)$ و مجموعه نقاط بازگشتی را با $R(f)$ و مجموعه نقاط تقریباً متناوب را با $Ap(f)$ نمایش می دهیم. [1]

اگر به طور نقطه وار بازگشتی گوئیم اگر $R(f) = X$ به وضوح $\Omega(f)$ زیر مجموعه بسته ای از X است. تابع $f: X \rightarrow X$ را هم پیوسته گوئیم اگر برای هر $\varepsilon > 0, \delta > 0$ ای موجود باشد که

$$\forall x, y (d(x, y) < \delta \Rightarrow d(f^n(x), f^n(y)) < \varepsilon, \forall n \in N)$$

در واقع $f: X \rightarrow X$ همپیوسته است اگر تابع $\eta: (0, \infty) \rightarrow (0, \infty)$ موجود باشد که در شرط ذیل صدق نماید:

$$(E) \forall \varepsilon > 0, \forall n \in N, \forall x, y \in X (d(x, y) \leq \eta(\varepsilon) \Rightarrow \eta(\varepsilon) < \varepsilon, d(f^n(x), f^n(y)) \leq \varepsilon)$$

گزاره 1

فرض کنید $f: X \rightarrow X$ یک نگاشت همپیوسته باشد آنگاه $R(f)$ زیر مجموعه بسته X است. به ویژه $R(f) = \Omega(f)$

برهان: فرض کنید $R(f) = \Omega(f)$ در این صورت $R(f) - \Omega(f) \neq \emptyset$ و $\varepsilon > 0$ به قسمی موجودند که $d(x, O(f(x), f)) > \varepsilon$ فرض کنید $\eta: (0, \infty) \rightarrow (0, \infty)$ یک نگاشت همپیوسته باشد. $\eta(\varepsilon)$ را برابر با δ در نظر میگیریم. آنگاه $y \in B(0, \delta)$ و $n \in N$ به قسمی موجودند که $f^n(y) \in B(0, \delta)$ ایجاب میکند $d(f^n(x), f^n(y)) > 2\varepsilon - \delta$ که با شرط (E) در تناقض است. لذا $R(f) = \Omega(f)$.

فرض کنید $V \subset X$ ان گاه V را مجموعه f -ناوردا یا مجموعه ناوردا می نامیم هرگاه $f(V) \subset V$ اگر V کوچکترین زیر مجموعه سره f -ناوردا بسته از X باشد آنگاه V را مجموعه مینیمال گوئیم. توجه داشته باشید که هر نقطه از مجموعه مینیمال یک نقطه بازگشتی است.

گزاره ۲- فرض کنید $f: X \rightarrow X$ یک نگاشت هم پیوسته باشد و برای $x \in X$ ، $\omega(x, f) \neq \emptyset$ آن گاه $\omega(x, f)$ مجموعه مینیمال است.

برهان: می دانیم $\omega(x, f)$ یک مجموعه بسته f ناورداست. فرض کنید $\omega(x, f)$ مینیمال باشد. آنگاه $x, \omega \in \omega(x, f)$ به قسمی موجودند که ω عضو $\overline{O(v, f)}$ نباشد فرض کنید $\varepsilon = \frac{d(\omega, O(v, f))}{2}$ و $\eta: (0, \infty) \rightarrow (0, \infty)$ یک نگاشت هم پیوسته باشد. $y \in O(x, f)$ به قسمی در نظر بگیرید که $d(y, v) < \eta(\varepsilon)$ در اینصورت برای هر $d(f^n(y), O(v, f)) \leq \varepsilon, n \in \mathbb{N}$ ایجاب میکند $d(f^n(y), \omega) > 2\varepsilon$ و همچنین ω عضو $\omega(x, f) = \omega(y, f)$ نباشد که تناقض است. لذا $\omega(x, f)$ مینیمال است. [2]

توجه داشته باشید که اگر $x \in R(f)$ ان گاه $\omega(x, f) = \overline{O(v, f)} \neq \emptyset$

در ادامه به بیان اثبات گزاره های حول نگاشت های ایزومتريک و غیر انبساطی می پردازیم.

گزاره ۳- فرض کنید $f: X \rightarrow X$ یک نگاشت همپیوسته باشد. اگر $R(f)$ فشرده و $f|_{R(f)}$ غیر انبساطی باشد. ان گاه $f|_{R(f)}: R(f) \rightarrow R(f)$ یک نگاشت همریختی ایزومتريک است.

برهان: فرض کنید $X=R(f)$ در این صورت f نگاشتی یک به یک است. (در واقع اگر $v, \omega \in X$ به قسمی موجود باشد که $f(v)=f(\omega)$ آنگاه v, ω به یک مجموعه مینیمال تعلق دارند و همپیوستگی ایجاب میکند نقطه $(v, \omega) \in X \times X$ برای نگاشت $f \times f$ یک نقطه بازگشتی است و در نتیجه $v = \omega$ لذا f یک همریختی است و هر نقطه $(x, y) \in X \times X$ تحت $f \times f$ یک نقطه بازگشتی (تقریباً متناوب) است.

گزاره ۴- فرض کنید $f: X \rightarrow X$ یک نگاشت همپیوسته باشد. اگر X مجموعه ای فشرده باشد. آن گاه $\bigcap_{n=1}^{\infty} f^n(x) = R(f)$.

برهان از ان جایی که X فشرده است $f(R(f))=R(f)$ لذا $\bigcap_{n=1}^{\infty} f^n(x) = R(f) \subset R(f)$ ، برعکس، به ازای هر $x_0 \in \bigcap_{n=1}^{\infty} f^n(x)$ ، نقاط y_1, y_2, \dots در X به قسمی موجودند که به ازای هر $n \in \mathbb{N}$ ، $x_0 = f^n(y_n)$.

فرض کنید $\eta: (0, \infty) \rightarrow (0, \infty)$ یک نگاشت همپیوسته باشد. چون X فشرده است. لذا اعداد صحیح $0 < k_1 < k_2 < \dots$ به قسمی موجودند که به ازای هر $n \in \mathbb{N}$:

$$d(y_{k_n}, y_0) \leq \eta\left(\frac{1}{n}\right) \Rightarrow d(f^{k_n}(y_0), x_0) = d(f^{k_n}(y_0), f^{k_n}(y_{k_n})) \leq \left(\frac{1}{n}\right)$$

لذا بنا بر گزاره ۲ $x_0 \in \omega(y_0, f) \subset R(f)$ سپس $R(f) \subset \bigcap_{n=1}^{\infty} f^n(x)$.

توجه داشته باشید که هر نگاشت پیوسته روی فضای متریک، یک نگاشت پیوسته یکنواخت است.

گزاره ۵- فرض کنید X فشرده و $f: X \rightarrow X$ پیوسته باشد. آن گاه

(۱) به ازای هر $k \in \mathbb{N}$ ، f^k همپیوسته است اگر و تنها اگر همپیوسته باشد.

(۲) اگر X_0 یک زیر مجموعه f -ناوردا از باشد و $m \in \mathbb{N}$ به قسمی موجود باشد که $f^m(X) \subset X_0$ ، آن گاه f همپیوسته است اگر و تنها اگر $f|_{X_0}$ همپیوسته باشد.

ساختار نگاشت های همپیوسته

فرض کنید (X, d) و (Y, ρ) دو فضای متریک و $h: X \rightarrow Y$ یک نگاشت دو سویی باشد. اگر h, h^{-1} پیوسته یکنواخت باشند. آنگاه h همریختی یکنواخت می گوییم.

فرض کنید $g: Y \rightarrow Y$ و $f: X \rightarrow X$ ، نگاشت های پیوسته باشند. در این صورت f و g را به طور یکنواخت مزدوج گوئیم هرگاه همریختی یکنواخت $h: X \rightarrow Y$ به قسمی موجود باشد که $hf = gh$. در این حالت h را مزدوج یکنواخت از f به g می نامیم.

توجه داشته باشید که اگر (X, d) فشرده باشد، آنگاه هر همریختی از X به Y (در صورت وجود) یک همریختی یکنواخت است و هر مزدوج توپولوژیکی از به یک مزدوج یکنواخت است. فرض کنید d, d^l دو متر روی X باشند. اگر نگاشت همابنی $(X, d) \rightarrow (X, d^l)$ یک همریختی یکنواخت باشد. آن گاه d و d^l را به طور یکنواخت معادل می نامیم.

قضیه ۱: فرض کنید (X, d) یک فضای متریک و $f: (X, d) \rightarrow (X, d)$ نگاشت همپیوسته باشد. فرض کنید $R(f)$ فشرده باشد آن گاه

(۱) نگاشت f تحت متر d_f یک نگاشت غیر انبساطی است و $f|_{R(f)}: R(f) \rightarrow R(f)$ یک همریختی ایزومتریک است.

(۲) اگر به ازای هر $x \in X$ ، $\omega(x, f) \neq \mathbb{Q}$ ، آن گاه نگاشت انقباضی $\gamma: X \rightarrow R(f)$ به قسمی موجود است که $\gamma f = f \gamma$

$$(1) \lim_{n \rightarrow \infty} d(f^{kn}(x), f^{kn}(\gamma(x))) = 0, \forall x \in X$$

و γ تحت d_f یک نگاشت غیر انبساطی است.

برهان (۱) نگاشت f تحت متر d_f غیر انبساطی است و همچنین بنا بر گزاره ۳، $f|_{R(f)}: R(f) \rightarrow R(f)$ یک همریختی ایزومتریک است.

(۲) با توجه به اینکه برای هر $x \in X$ ، $\omega(x, f) \neq \mathbb{Q}$ بنا به گزاره ۲، $y \in \omega(x, f) \subset R(f)$ و اعداد صحیح $0 < n_1 < n_2 < \dots$ به قسمی موجودند که برای هر $i \in \mathbb{N}$ ، $d(f^{kn}(x), y) \leq \frac{1}{2^i}$. با توجه به گزاره ۱ در این قضیه برای هر $\omega_0 \in R(f)$ ، $i \in \mathbb{N}$ به قسمی موجود است که $f^{ni}(\omega_i) = \omega_0$ چون $R(f)$ فشرده است، دنباله $\omega_1, \omega_2, \dots$ دارای زیر دنباله همگرا به نقطه $v = v_x \in R(f)$ است. برای راحتی فرض کنید دنباله $\omega_1, \omega_2, \dots$ به v همگراست و برای هر $i \in \mathbb{N}$ ، $d(\omega_i, v) \leq \frac{1}{2^i}$ است. لذا برای هر $n_j < j$

$$d_f(f^j(x), f^j(v)) \leq d_f(f^{n_i}(x), f^{n_i}(v)) \leq d_f(f^{n_i}(x), y) \leq d_f(f^{n_i}(\omega_i), f^{n_i}(v)) \\ \leq \frac{1}{2^i} + d(\omega_i, v) \leq \frac{1}{2^{i-1}}$$

که ایجاب میکند:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} d(f^n(x), f^n(v)) = \lim_{n \rightarrow \infty} d_f(f^n(x), f^n(v)) = 0$$

فرض کنید $\gamma(x) = v = v_x$ ان گاه نشان می‌دهیم که $\gamma: X \rightarrow R(f)$ در رابطه (I) صدق میکند. برای هر $u \in R(f) - \{v_x\}$ با توجه به اینکه

$$\lim_{n \rightarrow \infty} d_f(f^n(x), f^n(u)) = \lim_{n \rightarrow \infty} d_f(f^n(v), f^n(u)) = d_f(v, u) > 0, \forall x \in X$$

لذا $\liminf_{n \rightarrow \infty} d(f^n(x), f^n(u)) > 0$ پس نگاشت $\gamma: X \rightarrow R(f)$ در رابطه (I) صدق میکند و یکتاست. با توجه به (I) نشان دادیم که

$$\lim_{n \rightarrow \infty} d(f^n(f(x)), f^n(\gamma(x))) = 0, \forall x \in X$$

که بنا به یکتایی γ ، $\gamma f = f\gamma$ هم چنین برای هر $x, y \in X$

$$d(\gamma(x), \gamma(y)) \\ = \lim_{n \rightarrow \infty} d_f(f^n(\gamma(x)), f^n(\gamma(y))) = \lim_{n \rightarrow \infty} d_f(f^n(x), f^n(y)) \\ \leq d_f(x, y) > 0, \forall x \in X$$

لذا γ نگاشتی پیوسته و تحت متر d_f ، غیر انبساطی است. از طرفی به ازای هر $\omega \in R$ ، $\gamma(\omega) = \omega$.

سپس γ نگاشتی انقباضی است.

قضیه ۲: فرض کنید (X, d) یک فضای متریک و $f: X \rightarrow X$ یک نگاشت پیوسته باشد. فرض کنید $R(f)$ فشرده و $\omega(x, f)$ به ازای هر $x \in X$ نانهی باشد. آنگاه f هم پیوسته است اگر و تنها اگر نگاشت انقباضی یکتای $\gamma: X \rightarrow R(f)$ به

قسمی موجود باشد که $\gamma f = f\gamma$ و به ازای هر $x \in X$ ، $\lim_{n \rightarrow \infty} d_f(f^n(x), f^n(\gamma(y))) = 0$ و متر d^l روی X که بطور یکنواخت معادل با d به قسمی موجود است که f و γ تحت d^l نگاهت های غیر انبساطی هستند و $f|_{R(f)}$ نیز ایزومتريک است.

آکین و آسلاندر در ستا ۱۹۹۶ نشان دادند که هر خودنگاشت هم پیوسته متعدی از فضای متريک فشرده (X, d) با یک خودنگاشت ایزومتريک همريختی، مزدوج یکنواخت است. این شرط برای نگاهت های غیرمتعددی نیز برقرار است. در واقع با توجه به قضیه ۱ و گزاره ۴ و ۳ نتیجه زیر حاصل می شود که یک نگاهت روی فضای متريک فشرده همپیوسته است اگر و تنها اگر با یک همريختی ایزومتريک مزدوج باشد. [3]

حاصلضرب نگاهت های همپیوسته

فرض کنید (X, d) و (Y, ρ) دو فضای متريک و $W \subset Y$ ، $V \subset X$ مجموعه ای ناتهی باشد. متر $D_{d\rho} = \max\{d, \rho\}$ روی $W \times V$ به صورت زیر تعريف ميکنيم.

$$D_{d\rho}(w, v), (x, y) = \max\{d(w, x), \rho(v, y)\}, \forall (w, v), (x, y) \in W \times V \quad (2)$$

فرض کنید $g: V \rightarrow V, h: W \rightarrow W$ دو نگاهت گپیوسته باشند نگاهت g را همگرای نقطه وار به $v_0 \in V$ گوئيم هرگاه برای هر $y \in V$ ، $\lim_{n \rightarrow \infty} g^n(y) = v_0$ حاصلضرب h و g به صورت $h \times g: (W \times V, D_{d\rho}) \rightarrow (W \times V, D_{d\rho})$ نمایش داده و به صورت زیر تعريف می کنیم.

$$(3)(h \times g)(w, v) = (h(w), g(v)), \quad \forall (w, v) \in W \times V$$

فرض کنید S زیر مجموعه ناتهی از $W \times V$ باشد. اگر S تحت $(h \times g)$ ناوردا باشد آن گاه $(h \times g)|_S: S \rightarrow S$ یک زیر سیستم از $(h \times g)$ است.

قضیه ۳- فرض کنید (X, d) یک فضای متريک و $f: X \rightarrow X$ یک نگاهت پیوسته باشد. فرض کنید $R(f)$ فشرده باشد و به ازای هر $x \in X$ ، $\omega(x, f) \neq \emptyset$. آنگاه f همپیوسته است اگر و تنها اگر همريختی ایزومتريک بازگشتی نقطه وار h و نگاهت غیر انبساطی همگرای نقطه وار مانند g به نقطه ثابت v_0 به قسمی موجود باشند که f مزدوج یکنواخت با زیر سیستم $(h \times g)|_S$ باشد.

برهان: فرض کنید f نگاهت همپیوسته باشد. و d_f را باتوجه به (۱) در نظر بگیرید. متر d_f و d بطور یکنواخت معادل هستند. فرض کنید $\gamma: X \rightarrow W, W = R(f)$ یک انقباض باشد. آنگاه $\gamma f = f\gamma$ به ازای هر $x \in X$ ، $\lim_{n \rightarrow \infty} d_f(f^n(x), f^n(\gamma(x))) = 0$ و $f|_W: W \rightarrow W$ تحت d_f غیرانبساطی هستند و $f|_W$ یک همريختی

ایزومتريک است. بنابراین متر d^I روی X موجود است که ۲- معادل با d_f است. برای راحتی کار میتوان جای d و d^I را عوض کرد در این صورت شرایط زیر رخ میدهد.

(ه) نگاشت γ یک تصویر قائم وابسته به d است،

(و) نگاشت f با توجه به d ، ۴-همپیوسته است،

(ز) نگاشت $f|_W$ تحت متر d ایزومتريک است.

فرض کنید یک متر روی \mathbb{R}^X است و نگاشت های $\lambda: (X, d) \rightarrow (\mathbb{R}^X, \rho)$ و $\xi = \lambda - \lambda\gamma: (X, d) \rightarrow (\mathbb{R}^X, \rho)$ تعریف می شود. برای هر عدد صحیح نامنفی n و هر $y, x \in X$ که $d(x, \gamma(x)) \leq d(y, \gamma(y))$ و y عضوی از W نباشد. در ادامه تغییر متغیر زیر را برای راحتی کار در نظر میگیریم.

$$x_n = f^n(x), y_n = f^n(y), a_n = d(x_n, \gamma(x_n)), b_n = d(y_n, \gamma(x_n)), S_n = d(x_n, y_n), t_n = d(\gamma(x_n), \gamma(y_n)), p_n = d(x_n, \gamma(y_n)), q_n = d(y_n, \gamma(y_n))$$

ان گاه $q_n \leq b_0, 0 < S_0, t_n \leq S_n$ با توجه به $b_n = \max\{a_n, t_n\}$ و $q_n = \max\{b_n, t_n\}$. توجه داشته باشید λ یک نگاشت نشانده ایزومتريک است. لذا بنابه شرایط (ه) و (و) خواهیم داشت.

$$\rho(\xi(x), \xi(y)) = \rho(\varphi_x - \varphi_{\gamma(x)}, \varphi_y - \varphi_{\gamma(y)}) \geq \rho(\varphi_x - \varphi_{\gamma(x)}, \varphi_y - \varphi_{\gamma(y)})(y) = S_0 + b_0 - q_0 \geq \min\{S_0, b_0\} > 0$$

(4)

بنابراین

$$\begin{aligned} \rho(\xi(x), \xi(y)) &= \rho(\varphi_{x_n} - \varphi_{\gamma(x_n)}, \varphi_{y_n} - \varphi_{\gamma(y_n)}) \\ &\leq \min\{\rho(\varphi_{x_n}, \varphi_{y_n}) + \rho(\varphi_{\gamma(x_n)}, \varphi_{\gamma(y_n)}), \rho(\varphi_{\gamma(x_n)}, \varphi_{\gamma(x_n)}) \\ &\quad + \rho(\varphi_{\gamma(y_n)}, \varphi_{\gamma(y_n)})\} = \min\{S_n + t_n, a_n + b_n\} \leq 4 \min\{S_0 + t_0, a_0 + b_0\} \\ &\leq 8 \min\{S_0, b_0\} \end{aligned}$$

(5)

و بنا به (1) و $\gamma^2 = \gamma$ ،

$$(6) \lim_{n \rightarrow \infty} \rho(\xi(y_n), \xi(y_n)) = \lim_{n \rightarrow \infty} \rho(\lambda(y_n), \lambda\gamma(y_n))$$

$v_0 \in \mathbb{R}^X$ که برای هر $x \in X$ $v_0(x) = 0$ را به عنوان مبدا در نظر داشته باشید. ان گاه $\xi(x) = v_0$ اگر و تنها اگر $x \in W$. قرار میدهیم $V = \xi(x)$ بنا به (4) و (5) با توجه به ρ ، ۸-همپیوسته است و بنا به (6)، همگرایی نقطه وار به v_0 است. فرض کنید $D_{d\rho} = \max\{d, \rho\}$ متر روی $W \times \mathbb{R}^X$ و نگاشت

را تعریف میکنیم. فرض کنید $\mu(\gamma, \xi): X \rightarrow W \times V (= W \times \mathbb{R}^X)$
 $h: f|_W: (W, d) \rightarrow (W, d), S = \mu(x)$ بنا به شرط (ز) که $W=R(f)$ ، همریختی ایزومتریک بازگشتی
 نقطه وار است. توجه داشته باشید که $\gamma h = h\gamma$ و $\xi f = f\xi$ ایجاب میکند.

μ یک مزدوج یکنواخت از $f: (X, d) \rightarrow (X, d)$ به زیر سیستم
 $h \times g: (W \times V, D_{d\rho}) \rightarrow (W \times V, D_{d\rho})$ است.

متر ρ_g روی V را به صورت زیر تعریف میکنیم. $\rho_g(u, v) = \sup\{\rho(g^n(u), g^n(v)): n = 0, 1, \dots\}$
 این صورت ρ, ρ_g به طور یکنواخت معادل هستند و $g: (X, d) \rightarrow (X, d)$ غیر انبساطی است. فرض کنید
 $D_{d\rho} = \max\{d, \rho_g\}$. آنگاه $f: (X, d) \rightarrow (X, d)$ به طور یکنواخت مزدوج با
 $(h \times g)|_S: (S, D_{d\rho}) \rightarrow (S, D_{d\rho})$ است.

نگاشت گراف همپیوسته

برای فضای X ، شرایطی وجود دارد که نگاشت $f: X \rightarrow X$ همپیوسته می شود.

قضیه ۴: فرض کنید (X, d) یک فضای متریک و $f: X \rightarrow X$ یک نگاشت پیوسته یکنواخت است. اگر مجموعه ناتهی و
 f -ناوردای X_0 به قسمی موجود باشد که $f|_{X_0}$ همپیوسته باشد و زیر مجموعه متناهی V از X_0 و اعداد صحیح مثبت
 $n_1 < n_2 < n_3 < \dots$ به قسمی موجودند که

$$f^{n_k}(X) \subset X_0 \cup B(V, 2^{-k}), (\forall k \in N) \quad (7)$$

آنگاه f همپیوسته است.

برهان. فرض کنید

$$C = \min\{d(x, \omega) : \{x, \omega\} \subset V \cup f(V), x \neq \omega\} \quad (8)$$

آنگاه $C > 0$. برای هر $\varepsilon \in (0, \frac{C}{3}]$ چون f پیوسته یکنواخت و $f|_{X_0}: X_0 \rightarrow X_0$ همپیوسته است

$\varepsilon^i \in (0, \varepsilon]$ به قسمی موجود است که

$$f(B(x, \varepsilon^i)) \subset B(f(x), \varepsilon), (\forall k \in N) \quad (9)$$

و

$$(10) f^i(B(x, \varepsilon) \cap X_0) \subset B(f^i(x), \varepsilon), (\forall k \in X_0, \forall i \in N)$$

فرض کنید $k \in N$ به قسمی موجود است که $\frac{\varepsilon^i}{2^k} < \frac{1}{2}$ و

$$(11) f \left(B \left(x, \frac{1}{2^{k-1}} \right) \right) \subset B \left(f(x), \varepsilon^i \right), (\forall k \in N)$$

از آن جایی که هر f^2, f^3, \dots پیوسته یکنواخت هستند پس $\delta \in (0, \frac{1}{2^k}]$ به قسمی موجود است که

$$f^i(B(x, \delta)) \subset B \left(f^i(x), \frac{1}{2^k} \right) \quad (12)$$

به ازای هر $x \in X$ و هر $i \in \{1, 2, \dots, n_k\}$

با فرض اینکه برای هر $d(y, z) \leq \delta, z \in X$ جهت راحتی کار $y_i = f^i(y)$ و $z_i = f^i(z)$ به ازای هر $i \in N$ لذا با توجه به (12)

$$d(y_i, z_i) \leq \frac{1}{2^k}, (\forall 1 \leq i \leq n_k) \quad (13)$$

حالت اول: اگر $\{y_{n_k}, z_{n_k}\} \subset X_0$ آن گاه بنا به 10 و 13

$$d(y_i, z_i) \leq \varepsilon, (\forall n_k \leq i) \quad (14)$$

حالت دوم: اگر $\{y_{n_k}, z_{n_k}\}$ زیر مجموعه X_0 نباشد آن گاه با توجه به $\frac{1}{2^{k-1}} < \varepsilon^i \leq \varepsilon \leq c/3$ و 7 و 8 و 13، نقطه یکتای $v \in V$ به قسمی موجود است که $\{y_{n_k}, z_{n_k}\} \subset B(v, \frac{1}{2^{k-1}})$ با توجه به 13 ایجاب می کند:

$$\exists v \in V \text{ s.t. } \{y_{n_k}, z_{n_k}\} \subset B(v, \frac{1}{2^{k-1}})$$

برای $n_k \leq i$ $v_i = f^{i-n_k}(v)$ توجه داشته باشید که برای $n_k \leq i$ ،

$$f^i(X) \subset f^{n_k}(X) \subset X_0 \cup B(v, 2^{-k})$$

در ادامه نداشت روی گراف را مورد بررسی قرار میدهم. گراف متناهی G ، فضای متریک فشرده ای است که دارای تعداد متناهی زیر مجموعه ناتهی مانند V (مجموعه راس ها) است به قسمی که $G-V$ دارای تعداد متناهی مولفه های همبند است که با (۱۰) همریخت هستند. خودنگاشت پیوسته از گراف G را نگاشت گراف می نامیم.

قضیه ۵: فرض کنید G یک گراف همبند و $f: G \rightarrow G$ یک نگاشت پیوسته باشد. آنگاه f بازگشتی نقطه وار است اگر و تنها اگر f همریختی متناوب یا G یک دایره و f با دوران گویا از دایره یکه S^1 ، مزدوج توپولوژیک باشد [5]

توجه داشته باشید که هر همریختی متناوب روی یک فضای فشرده و هر دوران گویا از S^1 همپیوسته هستند. لذا بنا به قضیه ۴ نتیجه زیر را خواهیم داشت که هر نگاشت بازگشتی نقطه وار از گراف همبند پیوسته است.

قضیه ۶: فرض کنید G یک گراف همبند با متر d و $f: G \rightarrow G$ نگاشت پیوسته باشد. آنگاه شرایط زیر معادلند:

(الف) نگاشت f همپیوسته است

$$(ب) \bigcap_{n=1}^{\infty} f^n(G) = R(f)$$

(ج) تحدید نگاشت f به $\bigcap_{n=1}^{\infty} f^n(G)$ همپیوسته است

(د) تحدید نگاشت f به $\bigcap_{n=1}^{\infty} f^n(G)$ همریختی متناوب یا مزدوج توپولوژیک با دوران گویا از دایره یک S^1 است.

برهان. (الف) \leftarrow (ب) با توجه به گزاره ۴ حکم برقرار است.

(ج) \leftarrow (الف): از آن جایی که G فشرده و همبند است، به ازای هر $v \in V$ ، $f^n(G)$ نیز فشرده و همبند است.

فرض کنید $G_0 = \bigcap_{n=1}^{\infty} f^n(G)$. با توجه به اینکه $G_0 \subset f(G) \subset G$ ، $\dots \subset f^n(G) \subset f(G) \subset G$ ، زیر گراف نانهی و همبند G است و $f(G_0) = G_0$ فرض کنید $V = G_0 \cap \overline{G - G_0}$ آنگاه V مجموعه متناهی است. لذا به ازای هر $k, n_k \in \mathbb{N}$ به قسمی موجود است که $f^{n_k}(X) \subset G_0 \cup B(V, 2^{-k})$. بنابراین به کمک قضیه ۴ خواهیم داشت، اگر $f|_{x_0}$ همپیوسته باشد آنگاه f نیز هم پیوسته است.

(ب) \leftarrow (ج) فرض کنید G_0 زیر گرافی مشابه در قسمت قبل در این اثبات باشد که $G_0 = \bigcap_{n=1}^{\infty} f^n(G)$. اگر $G_0 = R(f)$ آنگاه $f|_{G_0}: G_0 \rightarrow G_0$ بازگشتی نقطه وار است و $f|_{G_0}$ همپیوسته است.

(ب) \leftrightarrow (د) بنا به قضیه ۳ کاملاً برقرار است.

تبصره ۱- فرض کنید G یک گراف همبند با متر d و G_0 یک زیرگراف همبند از G باشد. آنگاه هر نگاشت پیوسته بازگشتی نقطه وار $f_0: G_0 \rightarrow G_0$ قابل گسترش به نگاشت همپیوسته $f: G \rightarrow G$ است. در واقع چون G_0 یک انقباض از G است، نگاشت انقباضی $\gamma: G \rightarrow G$ وجود دارد. فرض کنید $f = f_0 \gamma: G \rightarrow G$ ، آنگاه f نگاشت پیوسته و گسترش از f_0 است. لذا بنا به قضیه ۴ نگاشت f همپیوسته است.

اگر G یک گراف ناهمبند باشد، آنگاه میتوان برای هر نگاشت پیوسته $f: G \rightarrow G$ $k \in \mathbb{N}$ را به قسمی یافت که اشتراک هر مولفه همبند G با $f^k G$ مجموعه ای f^k ناوردا باشد. لذا قضیه ۶ برای گراف های ناهمبند نیز برقرار است.

منابع

1. J. Camargo, M. Rincon and C. Uzategui, Equicontinuity of maps on dendrites. *Chaos, Solitons and Fractals* 126 (2019), 1-6.
2. J. Camargo, M. Rincon and C. Uzategui, Equicontinuity of maps on dendrites. *Chaos, Solitons and Fractals* 126 (2019), 1-6.

3. *J.-H. Mai* The structure of equicontinuous maps. *Trans. Amer. Math. Soc.* 355 no. 10 (2003), 4125-4136.
4. *J.-H. Mai* The structure of equicontinuous maps. *Trans. Amer. Math. Soc.* 355 no. 10 (2003), 4125-4136.
5. *Jie-Hua Mai*, *Pointwise recurrent graph maps, to appear.*
6. *M. Bruckner and J. Ceder*, Chaos in terms of the map $x \rightarrow co(x,f)$. *Pacific J. Math.* 156 no. 1 (1992), 63-96.
7. *M. Bruckner and T. Hu*, Equicontinuity of iterates of an interval map. *Tamkang Journal of Mathematics* 21 no. 3 (1990), 287-294.
8. *P. Szuca*, *F-limit points in dynamical systems defined on the interval.* *Cent. Eur. J. Math.* 11 (2013), 170-176. *EQUICONTINUOUS MAPPINGS ON TREES 21*
9. *T. X. Sun, G. W. Su, H. J. Xi and X. Kong*, *Equicontinuity of maps on a dendrite with finite branch points.* *Acta Math. Sin. (Engl. Ser.)* 33 (2017), 1125-1130.
10. *Vidal-Escobar and S. Garcia-Ferreira*, About the Ellis semigroup of a simple k -od. *Top. Appl.* 265 (2019), 106756.